

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2057

av den 20 december 2018

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt tillkännagav kommissionen sin avsikt att lägga fram ett förslag om ett slutgiltigt system för mervärdesskatt för gränsöverskridande handel mellan företag mellan medlemsstaterna på grundval av beskattningen av gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster.
- (2) Mot bakgrund av den nuvarande omfattningen av mervärdesskattebedrägerier och det faktum att inte alla medlemsstater påverkas lika mycket av sådana bedrägerier, och med tanke på att det kommer att ta flera år innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet införs, kan vissa brådskande och specifika åtgärder bli nödvändiga.
- (3) I detta sammanhang har vissa medlemsstater begärt att tillfälligt få tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet med ett visst tröskelvärde per transaktion, som ett undantag från en av de allmänna principerna i det nuvarande mervärdesskattesystemet (systemet med betalning i flera led), i syfte att åtgärda endemiska karusellbedrägerier. Karusellbedrägerier har sin grund framför allt i det nuvarande undantaget för gemenskapsinterna leveranser, vilket tillåter mervärdesskattefritt förvärv av varor. Ett antal leverantörer ägnar sig sedan åt skattebedrägeri genom att underlåta att till skattemyndigheterna betala in den mervärdesskatt som de tagit emot från sina kunder. Dessa kunder, som kan visa upp giltiga fakturor, har dock rätt att dra av mervärdesskatt. Samma varor kan levereras igen flera gånger som mervärdesskattebefriade gemenskapsinterna leveranser. Liknande karusellbedrägerier kan också förekomma när tjänster tillhandahålls. Genom att den beskattningsbara personen till vilken varorna eller tjänsterna levereras utses till betalningsskyldig för mervärdesskatten innebär undantaget att möjligheten att ägna sig åt den formen av skattebedrägerier undanröjs.
- (4) Medlemsstater som uppvisar olika utvecklingsnivåer vad gäller skatteförvaltningarnas kapacitet utsätts, på grund av mer omfattande mervärdesskattebedrägerier och inkomstbortfall, för särskilda påfrestningar vid mervärdesskattesystemets genomförande, i den mening som avses i artikel 27 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (5) För att begränsa risken för att bedrägerier flyttar mellan medlemsstater, bör medlemsstater som uppfyller vissa kriterier i fråga om bedrägerinivå, särskilt när det gäller karusellbedrägeri, och som kan visa att andra kontrollåtgärder inte är tillräckliga för att motverka sådana bedrägerier, tillåtas att tillämpa en allmän omvänd betalningsskyldighet. Dessutom bör de fastställa att de beräknade vinster när det gäller skattemoral och skatteuppbörd som förväntas bli resultatet av införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet överskrider den förväntade totala ytterligare bördan på företag och skattemyndigheter och att kostnaderna för företag och skattemyndigheter inte blir högre än de som användningen av andra kontrollåtgärder resulterar i.

⁽¹⁾ Yttrande av den 11 december 2018 (P8_TA(2018)0496).

⁽²⁾ Yttrande av den 31 maj 2017 (EUT C 288, 31.8.2017, s. 52).

- (6) Om medlemsstaterna väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör de tillämpa detta på alla inhemska leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde per transaktion. Tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet bör inte begränsas till en viss sektor.
- (7) Medlemsstater som väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör införa särskilda elektroniska rapporteringsskyldigheter för beskattningsbara personer så att de kan säkerställa att den allmänna omvända betalningsskyldigheten fungerar effektivt i praktiken och övervakas väl. De bör kunna upptäcka och förebygga alla nya former av skattebedrägeri, såsom konstlad uppdelning av transaktioners beskattningsunderlag.
- (8) För att kunna bedöma huruvida införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet i en medlemsstat leder till att bedrägerier flyttar till andra medlemsstater och för att kunna bedöma graden av eventuella störningar i den inre marknadens funktion är det lämpligt att föreskriva en specifik skyldighet att utbyta information mellan de medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet och medlemsstater som inte tillämpar den. Allt informationsutbyte omfattas av de tillämpliga bestämmelserna om skydd av personuppgifter och konfidentialitet, i vilka föreskrivs undantag och begränsningar för att skydda medlemsstaternas eller unionens intressen på skatteområdet.
- (9) I syfte att på ett öppet sätt bedöma vilka effekter allmän omvänd betalningsskyldighet har på bedrägerier, bör det på förhand fastställas bedömningskriterier av dessa medlemsstater för att möjliggöra en bedömning av bedrägeriernas omfattning före och efter tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- (10) Besluten om godkännande av att allmän omvänd betalningsskyldighet tillämpas kommer att ha budgetkonsekvenser som kan vara betydande för en eller flera medlemsstater. Befogenheten att godkänna tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet bör därför tilldelas rådet.
- (11) En medlemsstat som väljer att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet bör begära att kommissionen föreslår att allmän omvänd betalningsskyldighet tillämpas, och tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna bedöma en sådan begäran. Vid behov bör kommissionen kunna begära ytterligare information.
- (12) Med tanke på de oväntade effekter som tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet kan ha för den inre marknadens funktion på grund av eventuell flytt av bedrägerier till andra medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet, bör rådet, som en skyddsåtgärd, ha möjlighet att upphäva alla genomförandebeslut om att bemyndiga tillämpning av allmän omvänd betalningsskyldighet. Med tanke på behovet av att reagera snabbt i en situation när betydande negativa effekter på den inre marknaden har påvisats bör ett röstningsförfarande med omvänd enhällighet användas.
- (13) Med tanke på de osäkra effekter som allmän omvänd betalningsskyldighet kan ha, bör den vara tidsbegränsad.
- (14) I syfte att noga övervaka effekterna på den inre marknaden bör samtliga medlemsstater, om allmän omvänd betalningsskyldighet används i åtminstone en medlemsstat, lägga fram rapporter till kommissionen för att möjliggöra en bedömning av effekterna på bedrägerier, efterlevnadskostnaderna för företagen och eventuell flytt av bedrägerier på grund av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- (15) Rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EG ska följande artikel införas:

"Artikel 199c

1. Genom undantag från artikel 193 får en medlemsstat, till och med den 30 juni 2022 införa en allmän omvänd betalningsskyldighet för gränsöverskridande handel vilken föreskriver att den person som är skyldig att betala mervärdesskatt är den beskattningsbara person till vilken varor levereras eller tjänster tillhandahålls över en tröskel på 17 500 EUR per transaktion.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

En medlemsstat som önskar genomföra allmän omvänd betalningsskyldighet ska uppfylla samtliga följande villkor:

- a) Enligt den metod och de siffror som finns i den slutliga rapporten för 2016 av den 23 augusti 2016 om mervärdesskattegapet som offentliggjorts av kommissionen hade medlemsstaten 2014 ett mervärdesskattegap, uttryckt som en procentandel av den totala mervärdesskatteskulden, på minst 5 procentenheter över gemenskapens medianvärde för mervärdesskattegapet.
- b) Den har, på grundval av den konsekvensbedömning som åtföljde lagstiftningsförslaget för denna artikel, en karusellbedrägerinivå inom sitt totala mervärdesskattegap på mer än 25 %.
- c) Den fastställer att andra kontrollåtgärder inte är tillräckliga för att bekämpa karusellbedrägerier inom dess territorium, särskilt genom att ange vilka kontrollåtgärder som använts och de särskilda orsakerna till deras bristande effektivitet, samt skälen till att det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet varit otillräckligt.
- d) Den fastställer att de beräknade vinster när det gäller skattemoral och skatteuppbörd som förväntas bli resultatet av införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet överskrider den förväntade totala ytterligare bördan på företag och skattemyndigheter med minst 25 %.
- e) Den ska fastställa att införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet inte kommer att leda till att kostnaderna för företag och skattemyndigheter blir högre än de som användningen av andra kontrollåtgärder resulterar i.

Medlemsstaten ska till en ansökan enligt punkt 3 foga en beräkning av mervärdesskattegapet enligt den metod och de siffror som finns tillgängliga i rapporten om mervärdesskattegapet som offentliggjorts av kommissionen och som nämns i andra stycket led a i den här punkten.

2. Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska införa lämpliga och effektiva elektroniska rapporteringskrav för alla beskattningsbara personer och i synnerhet för beskattningsbara personer som levererar eller tar emot varor eller tjänster vilka omfattas av allmän omvänd betalningsskyldighet för att säkerställa att den allmänna omvända betalningsskyldigheten fungerar effektivt i praktiken och övervakas väl.

3. De medlemsstater som önskar tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna in en ansökan till kommissionen och tillhandahålla följande information:

- a) En detaljerad motivering som visar att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda.
- b) Startdatumet för tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet och den period som ska omfattas av den.
- c) Åtgärder som ska vidtas för att informera de beskattningsbara personerna om tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.
- d) En detaljerad beskrivning av de kompletterande åtgärder som avses i punkt 2.

Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter ska den begära ytterligare uppgifter, inbegripet underliggande metoder, antaganden, studier och andra styrkande handlingar, inom en månad från mottagandet av ansökan. Den ansökande medlemsstaten ska lämna in den begärda informationen inom en månad efter det att meddelandet mottagits.

4. Om kommissionen anser att ansökan uppfyller de krav som avses i punkt 3 ska den senast tre månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter lägga fram ett förslag för rådet. Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga den ansökande medlemsstaten att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet. Om kommissionen anser att ansökan inte uppfyller kraven i punkt 3 ska den, inom samma tidsfrist, informera den ansökande medlemsstaten och rådet om skälen till detta.

5. Om en betydande negativ inverkan på den inre marknaden har konstaterats i enlighet med andra stycket i denna punkt ska kommissionen, senast tre månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter, föreslå att alla genomförandebeslut som avses i punkt 4 upphävs, tidigast sex månader efter ikraftträdandet av det första genomförandebeslut som tillåter en medlemsstat att tillämpa allmän omvänd betalningsskyldighet. Ett sådant upphävande ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte enhälligt beslutar att förkasta kommissionens förslag inom 30 dagar från kommissionens antagande av detta.

En betydande negativ inverkan ska anses föreligga om följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst en medlemsstat, som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet, meddelar kommissionen om en ökning av mervärdesskattebedrägerier inom sitt territorium till följd av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet.

b) Kommissionen fastställer, bland annat på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna enligt led a i denna punkt, att sådan ökning av mervärdesskattebedrägerier inom deras territorium är kopplad till tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet i en eller flera medlemsstater.

6. Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet översända följande information i elektronisk form till samtliga medlemsstater

- a) namnen på de personer som under de tolv månader som föregick tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet har varit föremål för förfaranden, oavsett om de är straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga, avseende mervärdesskattebedrägerier, och
- b) namnen på de personer, för juridiska personer även namnen på deras direktörer, vars mervärdesskatteregistrering är avslutad i den medlemsstaten efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet, och
- c) namnen på de personer, för juridiska personer även namnen på deras direktörer, som under två på varandra följande beskattningsperioder inte har lämnat in en mervärdesskattedeclaration efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska lämnas senast tre månader efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet och ska uppdateras var tredje månad därefter. Den information som avses i första stycket led c ska lämnas senast nio månader efter införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet och ska uppdateras var tredje månad därefter.

Medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna en delrapport till kommissionen senast ett år efter det att allmän omvänd betalningsskyldighet börjar tillämpas. Rapporten ska innehålla en detaljerad bedömning av hur ändamålsenlig den allmänna omvända betalningsskyldigheten är. Tre månader efter utgången av tillämpningen av den allmänna omvända betalningsskyldigheten ska medlemsstater som tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet lämna in en slutlig rapport om dess allmänna effekter.

7. Medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska lämna en delrapport till kommissionen om inverkan på deras territorium av att andra medlemsstater tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet. Den rapporten ska lämnas in till kommissionen inom tre månader efter att allmän omvänd betalningsskyldighet har tillämpats under minst ett år i en medlemsstat.

Om minst en medlemsstat tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet ska medlemsstater som inte tillämpar allmän omvänd betalningsskyldighet senast den 30 september 2022 lämna en slutlig rapport till kommissionen beträffande inverkan på deras territorium av att andra medlemsstater tillämpat allmän omvänd betalningsskyldighet.

8. I de rapporter som avses i punkt 6 ska medlemsstaterna utvärdera effekterna av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet på grundval av följande utvärderingskriterier:

- a) Utvecklingen av mervärdesskattegapet.
- b) Utvecklingen av mervärdesskattebedrägerier, särskilt karusellbedrägeri och bedrägeri i detaljhandelsledet.
- c) Utvecklingen av den administrativa bördan för beskattningsbara personer.
- d) Utvecklingen av de administrativa kostnaderna för skattemyndigheterna.

9. I de rapporter som avses i punkt 7 ska medlemsstaterna utvärdera effekterna av tillämpningen av allmän omvänd betalningsskyldighet på grundval av följande utvärderingskriterier:

- a) Utvecklingen av mervärdesskattebedrägerier, särskilt karusellbedrägeri och i detaljhandelsledet.
- b) Flytt av bedrägerier från de medlemsstater som tillämpar eller har tillämpat allmän omvänd betalningsskyldighet.”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas till och med den 30 juni 2022.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2018.

På rådets vägnar
E. KÖSTINGER
Ordförande
